

Kamišibaj [kamishibai] je umjetnost pripovijedanja uz pomoć slika na maloj drvenoj pozornici. Riječ je o umjetnosti koja spaja sliku i riječ, odnosno podrazumijeva interakciju govora i slike. Korisno je sredstvo i pomagalo za rad s djecom jer razvija maštu, kreativnost, likovnu i govornu izražajnost te komunikacijske i jezične vještine.

Kamišibaj je tvorenica od riječi **kami** što znači papir i **šibaj** što znači gledalište ili kazalište. Neki ga zovu **papirnatim kazalištem** i **kazalištem iz kofera**, no jedno je sigurno: to je vještina pripovijedanja i kazivanja uz pomoć slika. Pritom dolazi do interakcije različitih umjetnosti.

PODRIJETLO KAMIŠIBAJA:

Kamišibaj potječe iz Japana. To je tradicijski oblik pričanja priča djeci. Početkom prošloga stoljeća na ulicama Japana pojavili su se pripovjedači koji su biciklom putovali iz sela u selo (gaito). Prodavali su ručno izrađene slatkiše. Osim slatkiša, na biciklu je bila pričvršćena i mala drvena kutija – butaj.

Kad bi se oglasio udarcem svojih štapova, djeca bi se okupila oko prodavača, kupila slastice i poslušala kamišibaj. Bila im je to lijepa nagrada za njihovu kupnju. Kazivač je bio domišljat, a njegove priče dobile bi nastavak novom kupnjom njegovih slastica

DIJELOVI KAMIŠIBAJA:

Butaj [butai] – mala drvena kutija u koju se umeću slike pomoću kojih se pripovijeda priča. Svaki butaj ima okvir, vratašca i prostor za slike ili ilustracije kojima se koristimo u pripovijedanju. Ako nemate originalan butaj, može poslužiti i kartonska kutija sličnog oblika. Format može biti različit, veličine papira A4 ili A3.

Crteži ili slike – ilustracije koje pomažu u pripovijedanju.

Kazivač ili pripovjedač koji izvodi kamišibaj naziva se **kamišibajac**, a uradak koji nastaje izvedbom zove se **kamišibaj**.

Hiošigi je naziv za drvene štapiće kojima kazivač, udarajući jednim o drugi, najavljuje svoj dolazak i početak kazivanja.

Tehnika izrade kamišibaja u radu s djecom je slobodna:

- tvrdi A4 ili A3 papir, kutija za obuču
- likovna tehnika po izboru (bojice, tuš, flomasteri, pastele, kolaž, platno, kombinirane tehnike...)
- jedna priča može imati od 3 do 33 crteža, broj ilustracija nije ograničen
- većina priča sastoji se od 12 do 16 čvrstih kartica
- način pripovijedanja priča je jedinstven te ovisi o maštovitosti i kreativnosti kazivača
- učenici uživaju u stvaranju svojih priča, mogu samostalno dodavati zvukove, šumove, glazbu, pričati u parovima, naizmjenično...

Savjeti za izradu crteža i oslikavanje za kamišibaj:

- osnovno pravilo kojim se trebamo voditi glasi: **manje je više**
- crteži i slike ne smiju biti opterećeni mnoštvom detalja
- slike se trebaju jasno vidjeti s udaljenosti od nekoliko metara
- poželjno je znanje o filmu i stripu, kadrovima i planovima (srednji, blizi plan, krupni, detalj)
- crtež može biti i jedna sekvenca koju kazivač postupno otkriva (ovisno o njegovom pripovijedanju)
- prva stranica uvijek je naslovnica
- na pozadini prve stranice-naslovnice moguće je nalijepiti tekst priče druge stranice (i tako redom dok ne usavršimo pripovijedanje)

